Post 12 Pershusfjellet (650 moh.)
Postplassering: Godt synlig ved den høyeste toppen (ikke beste utsikten).

Ny blåmerket sti over hele Pershusfjellet, gjør turen enkel. Flere fine utsiktpunkter er det både nord og sør for toppen.

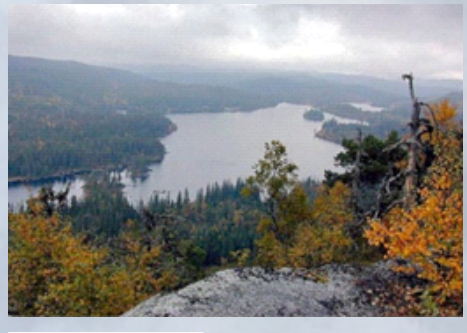

Et høstpanorama over Pershusvannet. Foto: Vesle-Bernhard

Turgåeren Bernhard Herre (1812-1849), var trolig den første byboer som både utforsket Oslomarkas skoger og skrev innsiktsfullt om dem.

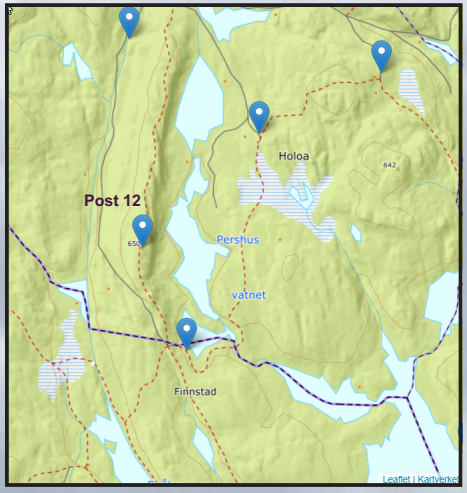

«Pershusfjellet og dets markante profil frembyr til alle årstider et syn helt utenom det vanlige i Nordmarkens dype skoger. Den som også vandrer de lite brukte stier dit opp, vil bli belønnet med naturopplevelser av det ekstraordinære slag. Få fjell strekker seg lengre og ruver mer over sine omgivelser enn dette, og ingen stup er mer svimlende enn Pershusfjellets østvegg, som styrter loddrett ned i skogsjøene som blinker lik et smykkekjede nedenunder.
Jeg sto en solrik senvinters ettermiddag ved Skarvevannets nordbredder. Fjellets blå styrtninger, stedvis dekket av et grus-grått ispanser, lar seg her betrakte fra den fortrinnligste av vinkler. Fra dets mennesketomme topp hørtes kun en rovfugls såre skrik. De færreste begir seg ditopp vinterstid, da ingen faste skiløyper dertil finnes, og terrenget er kupert så det holder.»

«På Pershusfjellet gjelder den særegenhet, at en rekke svelg deler åsen på tvers i varierende dybder, som tynger gangen og krever årvåkenhet av vandreren. Slik deles videre fjellets rygg i tre eller fire markante topper som alle er på omkring 650 meter over havet (Fra Veste-Bernhard, 2011)